

ili jazz skladatelj.

Prvi, zajednički, koncert **Zoran Dukić, Petrit Çeku, Maroje Brčić i Tvrтко Sarić** održali su 2016. godine. Nakon toga, na više koncertnih turneja, predstavili su se publici u Zagrebu, Šibeniku, Zadru, Dubrovniku, Varaždinu, Sisku, Celju i Osoru. Za koncert na Dubrovačkim ljetnim igrama, 2017. godine, nagrađeni su nagradom Orlando (nagrada HRT-a za najbolji koncert). Pored gitarističkog programa (dua, tria i kvarteti) nastupili su sa Zagrebačkim solistima i Varaždinskim komornim orkestrom svirajući Vivaldijeve koncerte. Gitarist **Zoran Dukić** (Zagreb, 1969.), diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu Darka Petrinjaka, a usavršavao se kod Huberta Käppela na Visokoj glazbenoj školi u Kölnu. Pobjednik je niza najvažnijih svjetskih natjecanja gitare kao što su *Fernando Sor*, *Manuel Ponce*, *Manuel de Falla* i *Francisco Tárrega*, a do danas je jedini koji je pobijedio na oba natjecanja *Andrés Segovia* (u Granadi i u Palmi de Mallorci). Na najvećemu je španjolskome gitarskom natjecanju u Madridu, održavanome pod pokroviteljstvom kraljevske obitelji, osvojio prvu kao i posebnu nagradu za interpretaciju španjolske glazbe. Snimao je za diskografske tvrtke u Njemačkoj, Španjolskoj, Belgiji i Kanadi. Kao vrstan pedagog odgojio je naraštaje klasičnih gitarista na Kraljevskome konzervatoriju u Haagu i na Hochschule für Musik u Aachenu te na Visokoj glazbenoj školi u Barceloni.

Petrit Çeku je rođen 1985. godine u Prizrenu (Kosovo) gdje je i započeo glazbeno obrazovanje u suradnji sa Luanom Sapunxijem. Preseljenjem u Zagreb (Hrvatska) 2002. godine nastavio je naobrazbu u klasi Xhevdeta Sahatxhije, a potom u klasi Darka Petrinjaka na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu, na kojoj je diplomirao 2008. godine. Slijedeći dječjački san, od 2009. do 2013. godine se usavršavao kod Manuela Barrueca na konzervatoriju Peabody u Baltimoreu (SAD). Çekuov je izvanredni senzibilitet i ekspresivnost privukao publiku i kritičare diljem svijeta. Nastupao je diljem Europe i Sjeverne Amerike sa solističkim recitalima te kao solist u pratnji simfonijskih orkestara poput Simfonijskog orkestra Allentowna, Simfonijskog orkestra Baltimorea, Komornog orkestra Češke filharmonije, Orkestra državnog hermitaža St. Petersburga, Simfonijskog orkestra Albanske radiotelevizije, te najznačajnijim orkestrima u

Hrvatskoj poput Zagrebačke filharmonije, Dubrovačkog simfonijskog orkestra te Simfonijskog orkestra HRT-a. Također, redovito nastupa sa poznatim ansamblom *Zagrebački solisti* te gitarskim triom *Elogio*. Tokom bogate karijere osvojio je devet prvih nagrada na internacionalnim gitarskim natjecanjima među kojima se izdvajaju natjecanje *Christopher Parkening* u Malibuu (2012., SAD), *Schadt* u Allentownu (2011., SAD), *Maurizio Biasini* u Bologni (2011., Italija) te natjecanje *Michele Pittaluga* u Alessandriji (2007., Italija).

Maroje Brčić rođen je u Dubrovniku gdje i danas živi. Gitaru je počeo učiti sa sedam godina, a prvi učitelj mu je bio otac, Stefanin Brčić. Srednju glazbenu školu završio je u klasi prof. Istvána Römera, a diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Darka Petrinjaka. Predaje gitaru na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, redoviti je član ocjenjivačkih vijeća na natjecanjima u Hrvatskoj te često drži stručna predavanja i seminare. Na koncertnim podijima prisutan je više od dvadeset pet godina i to kao solist, solist uz orkestar i kao član raznih komornih tijela.

Tvrтко Sarić rođen je Gospiću. Diplomirao je u klasi prof. Darka Petrinjaka na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Koncertirao je u Sloveniji, Austriji, Italiji, Njemačkoj, Poljskoj, BiH, Meksiku i SAD-u. Dobitnik je nagrade Porin (autorski nosač zvuka Berislava Šipuš, „Zajedno“, Cantus, 2018.). Osnivač je i umjetnički ravnatelj nekoliko glazbenih ciklusa na području grada Gospića i Ličko-senjske županije. U zvanju višeg predavača zaposlen je na Odjelu za nastavničke studije u Gospiću, Sveučilišta u Zadru, te na Glazbenim školama u Črnomlju i Gospiću. Na spomenutom odjelu 2012. godine osnovao je pjevački zbor „Degenija“. Za „izvršna postignuća u umjetničkom radu i vođenju Zbora“ nagrađen je, 2017. godine Rektorovom nagradom.

Održavanje koncerta omogućili su i potpomogli: Pučko otvoreno učilište „Dr. Ante Starčević“; Privredna banka Zagreb; Urbane ideje d.o.o.; hotel „Ana“

ZAHVALJUJEMO!!!

20.
gospićke
glazbene večeri

KVARTET GITARA

**Zoran Dukić
Petrit Çeku
Maroje Brčić
Tvrтко Sarić**

*Utorak, 30. srpnja 2019.
POU Dr. Ante Starčevića
početak u 20.30 sati*

www.ggf.hr

Luigi Boccherini
(obr. Jeremy Sparks)

Fandango, G. 448

Antonio Vivaldi

Largo iz violinskog koncerta RV 297 (Zima)

Astor Piazzolla

(obr. Krešimir Bedek)

Invierno Porteno (Zima)

Federico Moreno Torroba

iz ciklusa Estampas
Ballando Un Fandango Charro
Remanso
Juegos Infantiles

Antonin Dvořák

(obr. Jeremy Sparks)

Slavenski plesovi; Op. 72
br. 2 i Op. 46. br. 7

George Gershwin

(obr. Jeremy Sparks)

Tri preludija
Allegro ben ritmato e deciso
Andante con moto e poco rubato
Allegro ben ritmato e deciso

Astor Piazzolla

(obr. Thomas Fellow)

Concerto para Quinteto

Luigi Boccherini (1743.-1805.) je inspiraciju uvijek pronalazio u nepresušnom španjolskom folkloru pa stoga ne čudi što je preuzeo formu Fandanga, strasnog i živahnog španjolskog plesa koji se u tradicionalnoj verziji izvodi na gitari uz pratnju kastanjeta. Klasični gitaristi, u nastojanju da dočaraju živopisnost zvuka, ritam kastanjeta ponekad izvode lupkanjem po gitari.

Talijanski skladatelj **Antonio Vivaldi (1678.-1741.)**, *il prete rosso* kako su ga često nazivali zbog svjetlo rde kose, kršten je na sam dan rođenja jer su se bojali za njegov život. Vivaldijev otac, violinist, rano je naučio svog sina sviračkom umijeću te je s njim često putovao priređujući koncerte i sudjelujući u produkcijama opera. Godine 1703. prihvatio je službu u instituciji *Ospedale della Pietá*, jednom od četiri venecijanska sirotišta u kojem su se bolesna i napuštena djeca, među ostalim, bavila i glazbom. Godine 1711. nakladnik iz Amsterdama, Etienne Roger, objavio je najvažnije djelo prve polovice 18. stoljeća, Vivaldijev *L'estro armonico*, ciklus od dvanaest koncerata posvećenih toskanskom knezu Ferdinandu. Lokalnom je nakladniku sjekira pala u med jer je kopijama valjalo opskrbljivati veliko europsko tržište na kojem je Vivaldi bio sve traženiji. O njegovoj popularnosti svjedoči i činjenica kako je nekoliko djela transkribirao i sam Bach. Ipak, novac se vrtio oko opere. Stoga Vivaldi na očev nagovor ulazi u operni svijet kao njihov autor. Razdoblje od 1723. do 1728. godine obilježila je Vivaldijeva velika popularnost na opernoj sceni Italije, međutim izvan njenih granica divljenje publike i kolega donijela su mu instrumentalna djela. Pored brojnih opera od kojih je većina bila popularna, značajan dio opusa čini instrumentalna glazba, koncerti za solo instrumente među kojima u broju prednjače oni za violinu, dvostruki koncerti za dva ista solistička instrumenta, djela za gudače bez solista te malu skupinu solista bez gudača. Svakako je najpopularniji ciklus od četiri koncerta za violinu i orkestar Četiri godišnja doba.

Uz ime velikoga **Astora Piazzolle (1921.-1992.)** uvijek stoji ime plesa – tango, a prve asocijacije koje budi bremenite su emocijama. Svojom je skladateljskom ostavštinom promovirao ples koji, unatoč brojnim inačicama koje međusobno kontrastiraju po više ili manje naglašenoj ritmičnosti, melodioznosti, stilu plesanja i odijevanja plesača, nije izgubio svoju prepoznatljivost.

Njegova je transformacija išla u dva smjera: u plesnom aspektu, „Tango nuevo“, kako su ga zvali, osvaja europske plesne dvorane kompleksnim figurama i zahtjevnim plesnim koracima postavši dio plesnih natjecanja; kao instrumentalna forma osvaja koncertne dvorane u potpuno novom ruhu. Upravo Piazzolla hrabro i suludo obogaćuje instrumentalni tango fugom, kromatikom, disonancama, elementima jazza, formira nekonvencionalne instrumentalne ansamble i promovira bandoneón.

Španjolski skladatelj **Federico Moreno Torroba (1891.-1982.)**, prvi je skladatelj koji je prihvatio poziv proslavljenog gitarista A. Segovie da piše suvremena djela za klasičnu gitaru. Do tada su koncertni repertoar za klasičnu gitaru činila djela gitarista i obrade skladbi pisanih za srodne instrumente, violinu i violončelo. Plodna suradnja nastavljena je na obostrano zadovoljstvo. Torroba je cijeloga života pisao za gitaru, a dio njegovog bogatog opusa, osim zarazuela koje su ga proslavile, djela za klavir solo te vokalne lirike, čini preko stotinu komada za gitaru uključujući sonate, sonatine, suite te koncert za gitaru solo i gitarski kvartet. Torrobine skladbe krase izrazita melodika inspirirana tradicijskom glazbom Iberijskog poluotoka.

Češki skladatelj **Antonin Leopold Dvořák (1841.-1904.)** široj je publici poznat po Devetoj simfoniji u e-molu „Iz Novoga svijeta“, Gudačkom kvartetu br. 12 u F duru, op. 96 „Američki“, operi Rusalka te Koncertu za violončelo i orkestar u h-molu, op. 104. Uz spomenuta djela, autor je i oratorija, simfonijskih poema, koncertnih uvertira, djela za klavir, vokalne lirike i komorne glazbe. Set Slavonskih plesova napisao je 1878. godine na zahtjev izdavača Fritza Simrocka. Odmah su postali iznimno popularni te su uvelike pomogli Dvořáku da se predstavi europskoj publici.

George Gershwin (1898.-1937.) sigurno je najpoznatiji američki skladatelj. Na klaviru je prvo naučio svirati popularne melodije, a tek je kasnije upoznao skladbe Bacha, Lizsta, Debussyja i drugih skladatelja. S 15 godina svirao je popularne pjesme u trgovini nota, a ubrzo ih je i sam počeo skladati. Svjetsku slavu postigao je *Rapsodijom u plavom*, skladbom za klavir i orkestar. Ova skladba je najpoznatiji primjer simfonijskog jazza. Autor je prve američke opere, *Porgy i Bess*. I danas se vode dvojbe oko toga je li Gershwin popularni, klasični